

**ВРХОВНИ СУД
РЕПУБЛИКЕ СРПСКЕ
118-0-Рев-06-000 560
Бања Лука, 30.1.2007. год.**

Врховни суд Републике Српске у вијећу састављеном од судија Петра Бајића као председника вијећа, Драгослава Лукића, и Дарка Осмића као чланова вијећа, у правној ствари тужиоца В. Т., Б. Л., В. К., против туженог К. Ц. Б. Л., кога заступа пуномоћник Б. Т., ради заштите права из радног односа, одлучујући о ревизији тужиоца против пресуде Окружног суда у Б. Л. број Ж-129/04 од 15.11.2005. године, на сједници одржаној дана 30.1.2007 године донио је

Р Ј Е Ш Е Њ Е

Ревизија се одбацује.

О б р а з л о ж е њ е

Првостепеном пресудом Основног суда у Б. Л. број Рс-453/03 од 17.11.2003. године одбачена је као неблагоприятна тужба тужиоца В. Т. за поништење рјешења број КЦ-01-236/00 од 26.1.2000. године директора туженог К. Ц. Б. Л.; тужени је обавезан да тужиоца врати на послове и радне задатке које је обављао до доношења рјешења КЦ-01-236/00 од 26.1.2000. године-на радно мјесто достављача робе у служби за припрему и дистрибуцију хране и да му омогући рад до доношења одлуке о приговору на рјешење о престанку радног односа, у року од 15 дана под пријетњом извршења; одбијен је захтјев тужиоца за исплату неисплаћених личних доходака од 30.9.1997. године до враћања на посао, с каматом од доспјећа до исплате; одлучено је да свака странка сноси своје трошкове.

Другостепеном пресудом Окружног суда у Б. Л. број Ж-129/04 од 15.11.2005. године жалба туженог је дјелимично уважена и првостепена пресуда преиначена тако што је утврђено да не стоји обавеза туженом за враћање тужиоца на радно мјесто достављача робе у служби за припрему и дистрибуцију хране до доношења одлуке о приговору на рјешење о престанку радног односа; у осталом дијелу жалба туженог је одбијена и првостепена пресуда потврђена.

Тужилац је изјавио ревизију против другостепене пресуде због погрешне примјене материјалног права, с приједлогом да се та пресуда укине и предмет врати другостепеном суду на поновно суђење.

Одговор на ревизију није поднесен.

Одлучено је као у изреци из ових разлога.

Законом о парничном поступку („Службени гласник Републике Српске“, број 58/03, 85/03 и 74/05, - у даљем тексту: ЗПП) прописано је: да ревизија није дозвољена ако вриједност побијаног дијела правоснажне пресуде не прелази износ од 10.000,00 КМ (члан 237. став 2.); да изузетно В. суд Р. С. може дозволити ревизију у свим предметима ако оцијени да би одлучивање по ревизији било од значаја за примјену права у другим случајевима (члан 237. став 3.); да се као вриједност спора узима у обзир само вриједност главног захтјева (члан 316. став 2.); да се камате, уговорна казна и остала споредна тражења не узимају у обзир при одређивању вриједности спора ако не чине главни захтјев (члан 316. став 3.).

Чланом 186. став 2. Закона о парничном поступку који је био на снази на дан 17. фебруара 2003. године, кад је поднесена тужба („Службени лист СФРЈ“, број 4/77 до 35/91 и „Службени гласник Републике Српске, број 17/93 до 32/94) прописано је: „Кад надлежност, састав суда или право на изјављивање ревизије зависи од вриједности предмета спора а предмет тужбеног захтјева

није новчани износ, тужилац је дужан да у тужби назначи вриједност предмета спора“. Тужилац у тужби није назначио вриједност предмета спора, што је његов пропуст, с обзиром на наведену законску одредбу. Он, додуше, потражује и новчану накнаду због неисплаћених личних доходака, али ни у односу на то потраживање није навео одређени новчани износ. Тужилац није ни после 1. августа 2003. године, као дана ступања на снагу ЗПП (члан 461.) означио вриједност предмета спора, иако га је на то обавезивала одредба члана 53. став 2. тачка тог закона. Тек у ревизији означио је да вриједност спора износи 10.000,00 КМ (али не и да прелази тај износ!).

Из стања у списима, према томе, није се могао извести закључак да вриједност предмета спора у овој правној ствари прелази 10.000,00 КМ. Како суд није нашао да би одлучивање по ревизији у овој парници било од значаја за примјену права у другим случајевима, тужиочева ревизија је одбачена као недозвољена на основу члана 247. у вези са чланом 237. став 2. и 3. ЗПП.

Предсједник вијећа
Петар Бајић

За тачност отправака овјерава
Руководилац судске писарне
Амила Подрашчић